¶ Aut igitur ſic diuidendum apparentes ſyllogiſmos, ⁊ elenchos, aut omnes reducendũ ad elenchi ignorantiam his, qui hanc principium faciunt.

¶ Cũ dixerit duas ſpẽs eſſe paralogiſmorum quibus videntur ſophiſtę redarguere colloquentes ⁊ obyciẽtes, ⁊ docuerit quod quinque modi qui ſunt ſub his ſpẽbus ſophiſmoꝝ, ⁊ hoc ꝓpter dictionez nominãs, ⁊ aliud extra dictionẽ. Et hos modos ob dictionẽ ſophiſticos ſex eſſe aſſignãs, ęquiuocationẽ amphibologiam aut ambiguitatem, cõpoſitionem, diuiſionez, accẽtum figurã dictionis, ⁊ ſeptem extra dictionẽ eſſe apertiſſime ponẽs, vt illum ob accidẽs, eum etiaz ob ſimplr, ⁊ aliquo mõ ⁊ non ꝓprie dici partes, illum etiã ob determinationem ſyllogiſmi ⁊ redargutionis, item eũ ob aſſumere in pñcipio, euz pterea ob cõſequẽs, atqꝫ illum ob nõ cauſam vt cauſa, ⁊ deniqꝫ illuz ob duas interrogationes vt vnã facere, nũc dicit ꝙ vel ſic diuidẽdum eſt ſophiſticas redargutiones, ⁊ dicenduz ꝙ ſunt aly ob dictionez, ⁊ aly extra dictionem, ⁊ hi ob dictionẽ ſex ſunt, ⁊ hi extra dictionem ſeptem ſunt.

¶ Fieri enim poteſt, vt omnes dictos modos reſoluamus ad elenchi definitionez. Primũ quidem ſi a ſyllogiſtici fuerint. Oportet eniz ex his, quę poſita ſunt, accidere concluſionẽ, ⁊ (vt ita dixerim) ex neceſſitate, ſed non apparere. Deinde ⁊ ſm partes definitionis.

¶ Dicit qñ oẽs p̃dicti poſſunt reduci ad redargutionis ignorantiam, imo ipſe omnes reducit, naz qa redargutio eſt vt dictum eſt eiuſdem ⁊ vnius nõ nominis, ſꝫ rei ⁊ nominis nõ vniuoci, ſed eiuſdem ⁊ vnius ſubiecti ex datis reſpondẽti nõ cõnumerato eo ꝙ eſt in principio, ⁊ ſm idem, ⁊ ad idẽ, ⁊ eodẽ modo, ⁊ in eodem tẽpore, q ergo hęc ignorat, vel aliquid hoꝝ ex neceſſitate ĩcidet in falſum ⁊ decipietur. Quia igit̃ vt dictum eſt redargutio eſt ſyll'us ꝯtradictionis, ⁊ ſyll's ex poſitis eſt, qui ergo ignorat quid eſt ſyll's, ⁊ ꝙ ex poſitis opꝫ accidere cõcluſionem decipietur de eo ꝙ non eſt cõcluſum ſyll'o neqꝫ ex poſitis cõcludens apparẽtem contradictionẽ. Tales autẽ fuerunt cõcludentes cõtradictionẽ non ex ipſis poſitis, vt paralogiſmi aſſumẽtes non cauſam vt cãm, ⁊ petẽtes in principio, ⁊ ob cõſequens. Primũ igit̃ inqt ſimpliciter reducẽtur omnes paralogiſmi ad ignorãtiaz redargutionis tãqꝫ aſyllogiſtici ⁊ nõ expoſitis cõcludẽtes ꝙ eſt ꝓprium ꝓprie ſylli. Deinde reducẽtur oẽs hi ⁊ ad partes diffõnis redargutionis, ⁊ oſtendetur ꝙ ob defectum alicuius partis in redargutionem ſophiſma cõſtitutum eſt, aut quia ſumitur ob ęquiuocuz, aut ob ambiguum, vel alterum aliquid.

¶ Nam eorum, qui ſunt in dictione, hi quidez ſunt ꝓpter duplex, vt ęquiuocatio, ⁊ oratio, ⁊ ſimilis figura. Conſuetum enim hoc omnia vt hoc aliquid ſignificare.

¶ Dixit ꝙ paralogiſmoꝝ vnuſquiſqꝫ reducetur ad ignorãtiam redargutionis, ⁊ ſimplr vnum dixit redarguens paralogiſmos, ꝙ eſt, qa non expoſitis ipſi cõcluduntur ꝙ etiã indeterminatione redargutionis dictũ eſt. Nunc autẽ ⁊ ꝓpter vnamquãqꝫ partez redargutionis hos fieri docet, ⁊ prius inqt illum ex ęquiuocatione fieri ob id qa non eſt vnuz nomen ⁊ res, ⁊ illum ex ambiguitate. Naz hos indicauit per hoc, vel ęquiuocatio ⁊ oratio. hi ergo ⁊ ſimilis figura dictionis. i. qui ſunt ob figuram dictionis, qđ ob redargutionis ignorantiã fiunt, pꝫ. Nam ponitur redargutio eſſe eiuſdẽ ⁊ vnius nõ nominis ſed rei. Eqdem hi ex ęquocatione ⁊ ambiguitate ex nominibus, vel etiã orationibus nõ ſimplicia, ſed differentia ſignificãtibus ſunt atqꝫ ſimilis figura. Nam diſcere duo ſignificat ⁊ ęquocuz eſt. Itẽ ambigua oratio ſimilr, vt ꝙ videt aliquis hoc videt dicẽdo duo patefacit. ſ. vidẽtem ⁊ viſum ⁊ agere circa paſſionem, duo hęc indicat vt dictum eſt. Nã eſt ſignificatiuũ paſſionis ⁊ actionis, quod eſt ſylli ob figuram dictionis. Patet igit̃ ꝙ etiam hi tres reducentur ad ignorãtiam redargutionis, qa non ſunt vnius ⁊ eiuſdẽ rei, ſed oportet euz qui vult facere ſyllogiſmũ ⁊ redargutionẽ eãdem ⁊ vnaz rẽ aſſumere. [Conſuetum eniz hoc oĩa vt hoc aliqd ſignificare] videt̃ dici de ambiguitate, ⁊ nõ de paralogiſmo ob figurã dictionis quem ſimilẽ figura hic dicit vt dictũ eſt. Nam cõſuetum eſt ſilentẽ dicere nõ ſolum ſilẽtem, ſed etiaz ea quę ſilemus ⁊ vidẽtem ſignificare eum qui videt ⁊ ꝙ viſum eſt. Subiũxit autez hoc reuocans nos ad memoriã p̃us dicti, quod vnus modus eoꝝ ob ęquocationẽ ⁊ amphibologiã, ⁊ hic quãdo ꝯſueti fuerimus ſic dicere.

¶ Compoſitio autem, ⁊ diuiſio, ⁊ accentus, quoniaz qđ differens eſt, non eſt eadem eſt oratio, aut nomen. Oportebat autem ⁊ idem eſſe, quemadmodum ⁊ rem eandem, ſi debebat elenchus ⁊ ſyllogiſmus eſſe. Ut ſi tunica, non veſtis ſyllogizetur, ſed tunica. Nã verum eſt, ⁊ illud, ſed non ſyllogizatuz eſt. ſed adhuc ei qui quęrit propter quid, interrogatione opus eſt, quoniam idem ſignificat.

¶ Et a cõpoſitione inqt. ⁊ diuiſione deceptio reducetur ad redargutionis ignorãtiam, naz opꝫ de proprie redargutione idem ſignificari, ⁊ ſeorſum, ⁊ cuz cõpoſitiõe, qđ quidem in cõpoſitione ⁊ diuiſione accidit, ſed alteruz qdem eſt ſeorſum a noibus ⁊ verbis ſignificatuz, ⁊ alteꝝ ab horũ cõpoſitione. Nã litere ſeorſum ⁊ hoc ſcit̃ ſeorſum nõ idez ſignãnt, ⁊ cõpoſita vt de litera ſcitur ⁊ notatur. Itez Socrates ſedet, ſedens põt ambulare, igit̃ Socrates ambulat nõ idez ſig̃t, vt dictũ eſt etiam prius quę dicẽdo cauſam dicit qua reducẽtur p̃dicti paralogiſmi ad elenchi ignorãtiam. Eſt autẽ hęc cauſa, qa nõ idez ſignãt ęquiuocũ ⁊ ambigua oratio. Intelliget̃ autẽ hoc ẽt dici de cõpoſitione ⁊ diuiſiõe, qa ad redargutiõis ignorantiaz hi reducẽtur. ſ. non idẽ ſignificare. Nã ambulat ⁊ hoc põt ambulare, vtiqꝫ ⁊ hoc quod diſſoluis, ⁊ ℞ nõ diſſoluis nõ idẽ ſignãnt. Naz ambigua oratio ⁊ nomen differẽs nõ idez ſignificãt. At opus erat etiã hoc, vt nomen non ſignificet differẽtia. Nam vt rez vnã ⁊ eandez eſſe oportet ſi redargutio fieri debet, ſic etiã nomen nõ pluriũ eſt indicatiuum. Nam vt inqt nõ ſit redargutio ſi in alia re interrogatus affirmaret, ⁊ in alia cõtradictionem apparẽtez cõcludit interrogãs, ſic etiã ſi res quidẽ vna fuerit, ⁊ multiuocũ minime, de eodẽ autez noĩe de quo affirmauit interrogatus cõcluderet cõtradictionez interrogãs nõ videtur redargutio vera fieri, ſed adhuc opus eſt interrogatione, ſi idez ſit hoc ⁊ illud, vt ſi quis ſic. ſ. fuerit. An ſcithe ⁊ aly hoies quę videri poſſunt, videant, aut impoſſibilia, poſſibilia vtiqꝫ, igitur tu ⁊ ego,